

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg tror, at noget af det, bankerne i Danmark lever af, er at sælge ydelser til deres kunder. Det er faktisk det, de får deres overskud på, og så naturligvis gebyrer og renter osv., men lad os nu ikke diskutere det længere. Jeg mener, at det er meget klart, at bankernes rådgivere, som ministeren kalder dem, er sælgere.

Men i forhold til det her med, om regeringen ikke tager det alvorligt, vil jeg sige: Jeg mener ikke, at regeringen tager det alvorligt. Det er et enormt problem, og det er stigende. For første gang i 3 år er der en stigning i antallet af de mennesker, der overgældsætter sig. Og vi snakker altså om en gæld på 7,6 mia. kr. Nu ved jeg, at ministeren også er transportminister. Det kan man søreme få meget motorvej for. Derfor mener jeg, at vi skal træde mere i karakter. Vi har simpelt hen brug for, at der bliver lavet nogle reelle løsningsmuligheder, så de her mennesker får lov til at komme ud af det jerngreb, de er kommet i med deres gæld, og også så samfundet får mere for pengene.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Lars Barfoed, fg.):

Jeg har sådan på fornemmelsen, at fru Pia Olsen Dyhr inden denne debat havde besluttet sig til at mene, at regeringen ikke vil gøre noget ved det her, og så mener fru Pia Olsen Dyhr det, uanset hvad jeg siger. Derfor ved jeg snart ikke, om det hjælper at sige noget, men jeg bliver nødt til at gentage, at ud over den stribe af regler og forbrugerbeskyttelse og informationskampagner, som jeg har gennemgået meget nøje, har økonomi- og erhvervsministeren altså nedsat en arbejdsgruppe, som skal kulegrave hele den her problemstilling for at se nærmere på vilkårene, herunder om der er forbrugere, der er særlig udsatte eller oplever problemer i forbindelse med optagelse af forbrugslån. Så det er bestemt noget, regeringen er optaget af og interesserer sig for, også fremadrettet og også ud over alle de regler og beskyttelsesforanstaltninger, der er i forvejen.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Så er der vist ikke flere korte bemærkninger lige nu. Vi går i gang med ordfø-

rerrækken. Den første ordfører er hr. Kim Andersen, Venstre. Værsgo.

(Ordfører)**Kim Andersen (V):**

Vores ordfører, hr. Jacob Jensen, kan ikke være til stede, og derfor skal jeg redegøre for Venstres synspunkt vedrørende det beslutningsforslag, vi her har til behandling.

Gældsføder og gæld i det hele taget, renteforbrugsbetingelser, der overstiger ens økonomiske muligheder, rammer jo primært nogle af samfundets svageste. Derfor har det offentlige også et ansvar for, at forbrugerne er beskyttet bedst muligt, når de optager lån, og at de får tilstrækkelig information om lån af penge og gældsrisici. Derfor er det også godt, at regeringen allerede gør meget for at sætte fokus på den problemstilling.

Der er i dag en række regler, der skal sikre forbrugerne bedst muligt, når de optager forbrugerlån, og som sikrer åbenhed og gennemsigtighed på markedet. Det drejer sig f.eks. om skiltningens reglerne, hvorefter forbrugerne skal have oplysninger om en række omkostninger ved lånet, herunder de årlige omkostninger i procent, ÅOP, inden de optager lånet. Derudover sikrer regler i kreditaftaleloven, at låneaftalen skal udfærdiges skriftligt, at forbrugerne har krav på en opgørelse af alle omkostninger, og at der skal oplyses om ÅOP.

Desuden har Forbrugerombudsmanden for nylig indført nye retningslinjer for forbrugerlån med løbetid på under 3 måneder, ligesom Penge- og Pensionspanelet har gennemført en undersøgelse af unges forbrugerlån og i forlængelse heraf udformet 10 gode råd til unge om lån og opsparing.

I Venstre ønsker vi et særligt fokus på udsatte grupper, og derfor er vi også glade for, at regeringen over de næste 4 år har afsat over 16 mio. kr. som en del af satspuljen 2008 til etablering af frivillig gældsrådgivning, idet rådgivningen skal målrettes socialt udsatte borgere, der har svært ved at håndtere deres privatøkonomi.

Det er imidlertid også vigtigt at slå fast, at den enkelte forbruger også selv har et ansvar for sin økonomi, også når den pågældende ønsker at stifte gæld. Man kan ikke altid lægge ansvaret fra sig og sige, at det må andre tage sig af. Men det er klart, at gældsstiftelse skal ske på åbne, gennemsigtige og klare vilkår, og hvor samtidig en ekstra offentlig indsats skal målrettes mod de særlig socialt udsatte grupper. Det er også, hvad